

FRANCES CHA

**ΑΝ ΕΙΧΑ
ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΟΥ**

**ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΗΡΩ ΣΚΑΡΟΥ**

Κ Ε Δ Ρ Ο Σ

Το *Αν είχα το πρόσωπό σου* αποτελεί έργο μυθοπλασίας. Τα ονόματα, οι χαρακτηριστές, οι τοποθεσίες και τα γεγονότα που περιγράφονται είναι προϊόντα της φαντασίας της συγγραφέα ή χρησιμοποιούνται πλασματικά. Οποιαδήποτε ομοιότητα με πραγματικά γεγονότα, τοποθεσίες ή πρόσωπα, εν ζωή ή αποβιώσαντα, είναι απολύτως συμπτωματική.

Frances Cha: *Αν είχα το πρόσωπό σου*

Τίτλος πρωτοτύπου:

Frances Cha: *If I Had Your Face*

ISBN 978-960-04-5580-9

Μετάφραση: Ηρώ Σκάρου

Επιμέλεια-διόρθωση: Στέλλα Τσάλα

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση-διόρθωση: Νικολέττα Δουλάμη

Copyright © 2020 by Corycian Content

© Για την έκδοση στα ελληνικά, Εκδόσεις Κέδρος Α.Ε., 2026

Κέδρος Εκδοτική Α.Ε.

Γ. Γενναδίου 3

Αθήνα 106 78

τηλ. 210 38 09 712-14 • φαξ 210 33 02 655

www.kedros.gr • www.facebook.com/kedros.gr

e-mail: books@kedros.gr

*Για τη μητέρα μου,
που μου έμαθε να παλεύω για τα όνειρά μου*

Άρα

Η Σούτζιν το 'χει βάλει σκοπό να πιάσει δουλειά σε αίθουσα αναψυχής¹. Έχει καλέσει την Κιούρι από απέναντι στο μικροσκοπικό μας διαμέρισμα, καθόμαστε οι τρεις μας στο πάτωμα σχηματίζοντας ένα μικρό τρίγωνο και κοιτάζουμε από το παράθυρο τον δρόμο μας, που είναι γεμάτος μπαρ. Μεθυσμένοι άντρες με κοστούμια παραπατάνε καθώς σκέφτονται πού να πάνε για τον επόμενο γύρο. Είναι αργά και πίνουμε σότσου² σε μικρά χάρτινα ποτήρια.

Η Κιούρι εργάζεται στο Άγιαξ, το πιο ακριβό κέντρο διασκέδασης στο Νόνχιον. Εκεί πηγαίνουν διάφοροι άντρες τους πελάτες τους, για να συζητήσουν για δουλειές σε μεγάλα σκοτεινά δωμάτια με μαρμάρινα τραπέζια. Η Σούτζιν μου έχει πει πόσα πληρώνουν

1. (*Room Salon* στο πρωτότυπο): Στη Νότια Κορέα τα «room salons» αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της νυχτερινής ζωής. Πρόκειται για πολυτελείς ιδιωτικές αίθουσες που απευθύνονται σε πελάτες με υψηλές αποδοχές, οι οποίοι αναζητούν ψυχαγωγία, φαγητό και ποτά άριστης ποιότητας, σε συνδυασμό με τη συντροφιά ελκυστικών γυναικών. (Σ.τ.Μ.)

2. Σότσου: Το πιο διάσημο ποτό της Κορέας, με ιστορία εκατοντάδων ετών, πολλές φορές αναφέρεται και ως κορεατική βότκα. Φτιάχεται από απόσταξη ρυζιού ή άλλων αμύλων, όπως άμυλο πατάτας ή γλυκοπατάτας. (Σ.τ.Μ.)

αυτοί οι άντρες για να έχουν κορίτσια σαν την Κιούρι να κάθονται δίπλα τους για μια νύχτα και να τους σερβίρουν τα ποτά, κι εγώ για πολύ καιρό δεν μπορούσα να την πιστέψω.

Δεν είχα ακούσει ποτέ για αίθουσες αναψυχής προτού γνωρίσω την Κιούρι, όμως τώρα, που ξέρω τι να προσέξω, βλέπω από μία σε κάθε δρομάκι. Απέξω είναι σχεδόν αόρατες. Δυσδιάκριτες πινακίδες κρέμονται πάνω από σκοτεινές σκάλες, που οδηγούν σε υπόγειους κόσμους όπου οι άντρες πληρώνουν για να συμπεριφέρονται σαν επηρμέντοι βασιλιάδες.

Η Σούτζιν θέλει να μπει σ' αυτό τον κόσμο για τα λεφτά. Ρωτάει την Κιούρι πού έφτιαξε τα μάτια της.

«Εγώ έφτιαξα τα δικά μου στην Τσόνγκτζου», λέει μετανιωμένη η Σούτζιν στην Κιούρι. «Μεγάλο λάθος. Θέλω να πω, απλώς κοιτάζτε με».

Ανοίγει τα μάτια της διάπλατα. Και είναι αλήθεια, το δεξί της βλέφαρο είναι κάπως πιο ανασηκωμένο, προσδίδοντάς της ένα δόλιο λοξό βλέμμα. Δυστυχώς, η αλήθεια είναι ότι, ακόμη και αν εξαιρέσει κανείς τα ασύμμετρα βλέφαρά της, το πρόσωπο της Σούτζιν είναι πολύ τετράγωνο για να θεωρηθεί όμορφο σύμφωνα με τα κορεατικά πρότυπα. Το κάτω σαγόνι της προεξέχει επίσης υπερβολικά.

Η Κιούρι, από την άλλη, είναι ένα από αυτά τα εξαιρετικά όμορφα κορίτσια. Οι πτυχές στα βλέφαρά της δείχνουν φυσικές, η μύτη της είναι ανασηκωμένη, τα ζυγωματικά της ψηλά και το σαγόνι της έχει επαναδιαμορφωθεί σχηματίζοντας μια λεπτή γραμμή σε σχήμα V. Μακριές φτερωτές βλεφαρίδες έχουν φυτευτεί κατά μήκος της γραμμής των ματιών της, που έχει μόνιμο χρώμα από τατουάζ, ενώ κάνει τακτικά φωτοθεραπεία στο δέρμα της, το οποίο αστράφτει λευκό σαν αποβουτυρωμένο γάλα. Νωρίτερα μιλούσε για τα οφέλη που έχουν οι μάσκες με φύλλα λωτού και τα συμπληρώματα κεραμιδίων για τις πρώτες ρυτίδες στον λαιμό. Το μόνο σημείο πάνω της που δεν έχει υποστεί επεμβάσεις είναι

παραδόξως τα μαλλιά της, τα οποία ξεχύνονται στην πλάτη της σαν σκοτεινό ποτάμι.

«Ήμουν ηλίθια. Έπρεπε να περιμένω μερικά χρόνια, να μεγαλώσω».

Ρίχνοντας άλλη μια ζηλότυπη ματιά στις τέλειες πτυχές των βλεφάρων της Κιούρι³, η Σούτζιν αναστενάζει και κοιτάζει ξανά τα μάτια της σε έναν μικρό καθρέφτη χειρός.

«Πεταμένα λεφτά», λέει.

Με τη Σούτζιν μοιραζόμαστε ένα διαμέρισμα εδώ και τρία χρόνια. Πηγαίναμε μαζί στο γυμνάσιο και στο λύκειο στην Τσόνγκτζου. Το λύκειό μας ήταν επαγγελματικό, οπότε διαρκούσε μόνο δύο χρόνια, αλλά η Σούτζιν δεν κατάφερε να το τελειώσει. Ήθελε από πάντα να πάει στη Σεούλ, να ξεφύγει από το ορφανοτροφείο στο οποίο μεγάλωσε, και μετά την πρώτη λυκείου δοκίμασε την τύχη της σε μια σχολή κομμωτικής. Ήταν όμως αδέξια με τα ψαλίδια, και το να καταστρέφει περούκες ήταν ακριβό, οπότε εγκατέλειψε κι αυτή τη σχολή, αλλά όχι προτού με καλέσει να πάρω τη θέση της.

Πλέον είμαι επαγγελματίας κομμώτρια και μερικές φορές την εβδομάδα η Σούτζιν έρχεται στο κομμωτήριο όπου εργάζομαι, ακριβώς στις δέκα το πρωί. Τη λούζω και της στεγνώνω τα μαλλιά προτού πάει στο νυχιάδικο όπου δουλεύει. Πριν από μερικές εβδομάδες μου έφερε την Κιούρι στο κομμωτήριο. Είναι μεγάλη υπόθεση για τα μικρότερα κομμωτήρια να τοιμήσουν πελάτισσες που εργάζονται σε αίθουσες αναψυχής, επειδή αυτές οι κοπέλες φτιάχνουν τα μαλλιά και το μακιγιάζ τους επαγγελματικά κάθε μέρα και αφήνουν πολλά χρήματα.

3. Περίπου το πενήντα τοις εκατό των γυναικών της Ανατολικής και Νοτιοανατολικής Ασίας γεννιούνται με ελάχιστη ή ανύπαρκτη πτυχή του άνω βλεφάρου. Η δημιουργία μιας τέτοιας πτυχής (βλεφαροπλαστική για «διπλό» βλέφαρο) είναι γι' αυτές η πιο συχνή αισθητική χειρουργική επέμβαση. (Σ.τ.Μ.)

Το μόνο πράγμα που με ενοχλεί στην Κιούρι είναι ότι μερικές φορές μιλάει πολύ δυνατά όταν μου απευθύνει τον λόγο, παρ' όλο που η Σούτζιν τής έχει πει ότι δεν έχω κανένα πρόβλημα με την ακοή μου. Επίσης, συχνά την ακούω στο μαγαζί να μιλάει ψιθυριστά για την «κατάστασή» μου όταν έχω γυρισμένη την πλάτη.

Θεωρώ όμως ότι δεν το κάνει με κακία.

Η Σούτζιν ακόμα παραπονιέται για τα βλέφαρά της. Όσο καιρό τη γνωρίζω είναι δυσαρεστημένη εξαιτίας τους – τόσο πριν όσο και αφότου της έκαναν τη βλεφαροπλαστική. Ο γιατρός που της έκανε την επέμβαση ήταν σύζυγος μίας από τις καθηγήτριές μας και διατηρούσε ένα μικρό ιατρείο πλαστικής χειρουργικής στην Τσόγκκτζου. Οι μισές περίπου μαθήτριες του σχολείου μας εκεί έφτιαξαν τα βλέφαρά τους εκείνη τη χρονιά, επειδή η καθηγήτρια μας πρόσφερε πενήντα τοις εκατό έκπτωση. Οι υπόλοιπες μισές, στις οποίες ανήκα κι εγώ, δεν μπορούσαν να πληρώσουν ούτε αυτό το ποσό.

«Χαίρομαι τόσο πολύ που δεν χρειάζεται να κάνω ξανά ράμματα», λέει η Κιούρι. «Το νοσοκομείο που πηγαίνω είναι το καλύτερο. Είναι το παλιότερο νοσοκομείο στη ζώνη ομορφιάς στο Άπκουτζονγκ και έχει τακτικούς πελάτες τραγουδιστές και ηθοποιούς, όπως η Γιουν Μιντζί».

«Η Γιουν Μιντζί! Τη λατρεύω! Είναι τόσο όμορφη. Και πολύ καλός άνθρωπος, προφανώς».

Η Σούτζιν κοιτάζει την Κιούρι εκστασιασμένη.

«Ε», λέει η Κιούρι και στο πρόσωπό της διαφαίνεται μια ενόχληση, «καλή είναι. Νομίζω ότι έκανε μονάχα ένα απλό λέιζερ, εξαιτίας όλων αυτών των φακίδων που βγάζει λόγω της νέας της εκπομπής. Ξέρετε, αυτή που γυρίζεται έξω στην ύπαιθρο με τόσο ήλιο».

«Ω, ναι, μας αρέσει πολύ αυτή η εκπομπή!»

Η Σούτζιν με σκουντάει:

«Ιδιαίτερα στην Άρα. Έχει κολλήσει με τον πιτσιρικά από το συγκρότημα Crown, αυτόν που είναι ο νεότερος στο καστ. Πρέπει να τη δεις να τριγυρνάει στο διαμέρισμα σαν ερωτοχτυπημένη μετά το τέλος της εκπομπής κάθε εβδομάδα».

Το αρνούμαι μ' ένα νεύμα και προσποιούμαι ότι είμαι έτοιμη να τη χαστουκίσω.

«Τον Τέιν λες; Κι εγώ τον βρίσκω πολύ χαριτωμένο!»

Η Κιούρι μιλάει πάλι δυνατά, και η Σούτζιν τής ρίχνει ένα πονεμένο βλέμμα προτού με κοιτάξει.

«Ο μάνατζέρ του έρχεται μερικές φορές στο Άγιαξ με άντρες που φορούν τα πιο στενά κοστούμια που έχω δει ποτέ. Μάλλον είναι επενδυτές, γιατί ο μάνατζερ πάντα τους κοκορεύεται πόσο δημοφιλής είναι ο Τέιν στην Κίνα».

«Τι λες τώρα! Πρέπει να μας στείλεις μήνυμα την επόμενη φορά. Η Άρα θα παρατηρήσει ό,τι κι αν κάνει και θα έρθει τρέχοντας».

Η Σούτζιν χαμογελάει πονηρά.

Συνοφρυώνομαι και βγάζω το σημειωματάριο και το στυλό μου. Το προτιμώ από το να πληκτρολογώ στο τηλέφωνό μου. Το να γράφω λέξεις μοιάζει περισσότερο σαν να μιλάω.

«Ο Τέιν είναι πολύ μικρός για να πάει σε ένα μέρος όπως το Άγιαξ», γράφω.

Η Κιούρι σκύβει να δει τι έχω γράψει.

«Ο Τζονγκ Τέιν; Είναι στην ηλικία μας. Είκοσι δύο», λέει.

«Αυτό εννοώ», γράφω.

Και η Κιούρι με τη Σούτζιν γελούν.

Η Σούτζιν με αποκαλεί χαϊδευτικά ινόκουντζου, ή «μικρή γοργόνα». Λέει ότι διάλεξε αυτό το όνομα επειδή η μικρή γοργόνα έχασε τη φωνή της, αλλά την ξαναβρήκε αργότερα και έζησε ευτυχισμένη. Δεν της λέω ότι αυτή είναι η αμερικανική εκδοχή του παραμυθιού. Στην αυθεντική ιστορία αυτοκτονεί.

Με τη Σούτζιν πρωτογνωριστήκαμε όταν μας ανέθεσαν να δουλέψουμε μαζί πουλώντας γλυκοπατάτες στην πρώτη γυμνασίου. Ήταν ένας τρόπος με τον οποίο πολλοί έφηβοι έβγαζαν χρήματα στην Τσόνγκτζου τον χειμώνα – στεκόμασταν στις γωνίες των δρόμων μέσα στο χιόνι, ψήναμε γλυκοπατάτες στα κάρβουνα πάνω σε μικρά τσίγκινα βαρέλια και τις πουλούσαμε για μερικές χιλιάδες γουόν την καθεμία. Φυσικά, αυτό το έκαναν μόνο τα κακά παιδιά, τα παιδιά που ήταν μέλη των ιλτζιν – των συμμοριών κάθε σχολείου – και όχι οι σπασίκλης, που ήταν απασχολημένοι με το διάβασμα για τις εισαγωγικές εξετάσεις και έτρωγαν τα χαριτωμένα μικρά γεύματα σε τάπερ που τους ετοίμαζαν οι μητέρες τους κάθε πρωί. Αλλά, από την άλλη, εκείνα με τις γλυκοπατάτες ήταν τα *καλά* κακά παιδιά. Τουλάχιστον εμείς δίναμε στους ανθρώπους κάτι για τα χρήματά τους. Τα πραγματικά κακά παιδιά απλώς τους τα έπαιρναν.

Καθώς οι μάχες που δίνονταν για τις καλύτερες γωνίες ήταν επικίνδυνες, ήμουν τυχερή που με έβαλαν να δουλέψω με τη Σούτζιν, η οποία μπορούσε να γίνει αδιάτακτη όταν χρειαζόταν.

Το πρώτο πράγμα που μου έμαθε η Σούτζιν ήταν πώς να χρησιμοποιώ τα νύχια μου: «Μπορείς να τυφλώσεις κάποιον ή να του ανοίξεις μια τρύπα στον λαιμό, αν θέλεις. Αλλά πρέπει να διατηρείς τα νύχια σου στο βέλτιστο μήκος και πάχος, ώστε να μη σπάσουν την κρίσιμη στιγμή». Εξέτασε τα δικά μου και κούνησε αποδοκιμαστικά το κεφάλι της. «Ναι, αυτά δεν κάνουν», είπε, και μου συνταγογράφησε βιταμίνες ενδυνάμωσης των νυχιών και μια συγκεκριμένη μάρκα βερνικιού για σκλήρυνση.

Αυτά συνέβησαν την εποχή που μιλούσα ακόμα, και με τη Σούτζιν αστειευόμασταν ή τραγουδούσαμε καθώς τακτοποιούσαμε το καρτσάκι μας και φωνάζαμε στους περαστικούς με όλη μας τη δύναμη. «Οι γλυκοπατάτες κάνουν καλό στο δέρμα σας!» τους λέγαμε. «Σας χαρίζουν υγεία *και* ομορφιά! Και είναι τόσο νόστιμες!»

Μερικές φορές τον μήνα, η Νάνα, η τελειόφοιτη που μας είχε δώσει την πολυπόθητη γωνία της, περνούσε για να εισπράξει τα δικαιώματά της. Ήταν περίφημο μέλος των ίλτζιν και η ευρύτερη περιοχή τής ανήκε έπειτα από μια σειρά θρυλικών αγώνων. Στον τελευταίο όμως είχε σπάσει το μικρό της δάχτυλο και είχε παραδώσει την περιοχή της σ' εμάς μέχρι ν' αναρρώσει.

Μπορεί η Νάνα να χαστούκιζε τα άλλα κορίτσια στις τουαλέτες του σχολείου, αλλά εμένα με συμπαθούσε, γιατί ήμουν η μόνη στη σχολική μας συντροφιά που δεν είχε αγόρι. «Εσύ ξέρεις τι είναι σημαντικό στη ζωή», μου έλεγε πάντα. «Και φαίνεσαι αθώα, πράγμα που είναι σπουδαίο». Της έλεγα ευχαριστώ και υποκλινόμουν βαθιά, και μετά με έστειλε να της αγοράσω τσιγάρα. Ο μαγαζάτορας της γωνίας δεν της τα πουλούσε, γιατί δεν του άρεσε η φάτσα της.

Νομίζω πως ξέρω για ποιο λόγο η Σούτζιν έχει τόσο μεγάλη εμμονή με την εμφάνισή της. Μεγάλωσε στο Κέντρο Λόρινγκ, το οποίο όλοι στην Τσόνγκτζου θεωρούσαν τσίρκο. Εκτός από το ότι στέγαζε ένα ορφανοτροφείο, φιλοξενούσε και άτομα με ειδικές ανάγκες ή παραμορφωμένα. Η Σούτζιν μού είπε ότι οι γονείς της πέθαναν όταν ήταν μωρό, αλλά πρόσφατα μου πέρασε από το μυαλό ότι μάλλον την εγκατέλειψε κάποιο κορίτσι ακόμη μικρότερο από εμάς. Μπορεί και η μητέρα της Σούτζιν να εργαζόταν σε αίθουσες αναψυχής.

Είπα στη Σούτζιν ότι μου άρεσε να πηγαίνω να την επισκέπτομαι στο κέντρο, επειδή εκεί δεν χρειαζόταν να φυλαγόμαστε από κανέναν. Μπορούσαμε να πίνουμε όλα τα ληγμένα ποτά που δώριζαν τα παντοπωλεία και να παρκάρουμε το καρότσι με τις γλυκοπατάτες χωρίς να δίνουμε λόγο σε κανέναν. Αλλά κατά βάθος τρώμαζα μερικές φορές όταν έβλεπα τα άτομα με αναπηρίες να περιφέρονται αργά στον χώρο, ενώ οι φροντιστές τους τους απευθύνονταν με εύθυμες φωνές.

«Λυπάμαι που σας το λέω, αλλά ο Τέιν έχει κάνει σημαντικές επεμβάσεις στην κλινική που πηγαίνω. Μου το είπε η διευθύντρια».

Η Κιούρι μού ρίχνει μια πονηρή ματιά και ανασηκώνει τους ώμους της όταν την κοιτάζω βλοσυρά:

«Θέλω να πω, έχουν το καλύτερο χειρουργικό τμήμα στον κόσμο. Θα ήταν βλακεία να μη φτιάξεις τη φάτσα σου εκεί, αν θέλεις να γίνεις σταρ».

Σηκώνεται αργά και τεντώνεται σαν γάτα.

Η Σούτζιν κι εγώ την παρακολουθούμε και αρχίζουμε κι εμείς να χασμουριόμαστε, αν και κατά βάθος δυσανασχετώ με τη μομφή της για τον Τέιν. Πραγματικά δεν νομίζω ότι έχει κάνει τίποτε άλλο πέρα από κεραμικές όψεις στα μπροστινά δόντια. Δεν έχει καν διπλά βλέφαρα.

«Για μια στιγμή, δεν μιλάς για την Κλινική Σιντερέλα, σωστά;»

Τα μάτια της Σούτζιν στενεύουν και γίνονται σχισμές.

Η Κιούρι λέει πως σ' αυτήν αναφέρεται.

«Έχω ακούσει ότι όλοι οι γιατροί εκεί αποφοίτησαν πρώτοι στην τάξη τους στο Εθνικό της Σεούλ!» αναφωνεί η Σούτζιν.

«Ναι, έχουν έναν τοίχο γεμάτο με φωτογραφίες γιατρών και κάθε βιογραφικό περιλαμβάνει το Εθνικό της Σεούλ. Τα περιοδικά το αποκαλούν Εργοστάσιο Ομορφιάς».

«Ο επικεφαλής γιατρός δεν είναι πολύ διάσημος; Ο δόκτωρ Σιν ή κάτι τέτοιο;»

«Ο δόκτωρ Σιμ Χιοκ Σανγκ», λέει η Κιούρι. «Η λίστα αναμονής είναι τόσο μεγάλη, για να τον δει κανείς πρέπει να περιμένει μήνες. Καταλαβαίνει πραγματικά τις τάσεις της ομορφιάς προτού καλά καλά εμφανιστούν και ξέρει πώς θέλουν να μοιάζουν τα κορίτσια. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, το καταλαβαίνετε;»

«Αυτός είναι! Διάβασα τα πάντα γι' αυτόν στο *Beauty Hacker*. Του έκαναν ένα τεράστιο αφιέρωμα την περασμένη εβδομάδα».

«Είναι ένας υπέροχος άνθρωπος. Και ταλαντούχος, προφανώς».

Η Κιούρι ανεμίζει το χέρι της μπροστά από το πρόσωπό της και κλείνει το ένα μάτι. Ταλαντεύεται επίσης λιγάκι, και μόνο όταν την κοιτάζω καλά συνειδητοποιώ ότι είναι εντελώς μεθυσμένη.

«Είναι όντως ο γιατρός σου;»

Η Σούτζιν σκύβει προς το μέρος της. Ξέρω καλά πού θα καταλήξει αυτό.

«Ναι. Έβαλα μία από τις φίλες μου να με συστήσει και δεν πλήρωσα το αρχικό ποσό που συνήθως χρεώνει. Αυτή έχει φτιάξει εκεί τα μαλλιά της και τις γάμπες της».

«Αυτό είναι υπέροχο!» Η Σούτζιν αναπηδάει. «Μπορείς να με συστήσεις; Πρέπει οπωσδήποτε να φτιάξω το σαγόνι μου, και το άρθρο έλεγε ότι η ορθογναθική χειρουργική είναι η ειδικότητά του».

Μονάχα εγώ ξέρω ότι σχεδίαζε εδώ και εβδομάδες τον τρόπο με τον οποίο θα ζητούσε αυτή τη χάρη από την Κιούρι – στην πραγματικότητα, πιθανότατα από τη στιγμή που πρωτογνωρίστηκαν. Η Σούτζιν μού έχει πει πολλές φορές ότι το σαγόνι της Κιούρι είναι το πιο όμορφο που έχει δει ποτέ.

Η Κιούρι κοιτάζει τη Σούτζιν για κάμποση ώρα. Η σιωπή είναι αμήχανη και ζητάει μ' ένα νεύμα κι άλλο σότσο. Της σερβίρω άλλο ένα ποτήρι και της το αναμειγνύω με λίγο κρύο, γλυκό γιακούλτε⁴. Μου ρίχνει μια ενοχλημένη ματιά που της το αραιώνει.

«Κοίτα, δεν λέω ότι μετανιώνω για την επέμβαση που έκανα στο σαγόνι. Ήταν το κομβικό σημείο της ζωής μου. Και δεν λέω ότι δεν θα αλλάξει τη ζωή σου – στην πραγματικότητα, σίγουρα θα την αλλάξει. Αλλά *και πάλι* δεν μπορώ να πω ότι τη συνιστώ. Επίσης, ο δόκτωρ Σιμ είναι πολύ απασχολημένος και το νοσοκομείο είναι πολύ ακριβό. Πολύ ακριβό, ακόμη και χωρίς το αρχικό ποσό της ασφάλειας. Παίρνει μόνο μετρητά. Λένε ότι δέχονται κάρτες, αλλά σε δελεάζουν με τόσο μεγάλη έκπτωση αν πληρώσεις με μετρητά, που δεν γίνεται να μην πληρώσεις με μετρητά. Είναι

4. Γιακούλτε: Ζαχαρούχο προβιοτικό ρόφημα γάλακτος. (Σ.τ.Μ.)

υπερβολικά ακριβό, εκτός κι αν είσαι ηθοποιός που έχει υπογράψει συμβόλαιο με μεγάλο πρακτορείο, και τότε ο γιατρός θα σε αναλάβει δωρεάν ως χορηγός».

Η Κιούρι κατεβάζει το υπόλοιπο σότσου και ανοιγοκλείνει τις φτερωτές βλεφαρίδες της:

«Διαφορετικά θα πρέπει να δανειστείς χρήματα από κάπου αλλού. Και μετά θα πρέπει να πληρώνεις τους τόκους για πάντα».

«Θα είναι η μεγαλύτερη επένδυση που θα κάνω στη ζωή μου, γ' αυτό κάνω οικονομίες εδώ και καιρό».

Η Σούτζιν γυρίζει το κεφάλι της και μου ρίχνει μια γρήγορη ματιά καθώς το λέει αυτό. Της φτιάχνω δωρεάν τα μαλλιά, ώστε να μπορέσει να μαζέψει χρήματα για τη νέα της επέμβαση. Είναι το λιγότερο που μπορώ να κάνω.

«Δεν ξέρω πόσα έχεις αποταμιεύσει, αλλά θα εκπλαγείς με τον τελικό λογαριασμό. Ποτέ δεν καταλήγει να είναι αυτή η μία και μόνο εγχείρηση που πας να κάνεις», λέει η Κιούρι.

Αργότερα η Σούτζιν κι εγώ θα συζητήσουμε τους πιθανούς λόγους για τους οποίους η Κιούρι δεν φαίνεται να θέλει να κάνει η Σούτζιν αυτή την επέμβαση: Μήπως νιώθει άβολα να ζητήσει χάρη από τον δόκτορα Σιμ; Ή μήπως πιστεύει ότι η Σούτζιν μπορεί να καταλήξει να της μοιάζει πολύ; Γιατί να μη θέλει να αλλάξει η ζωή της Σούτζιν;

Η Κιούρι αναστενάζει και προσθέτει ότι θα ήθελε να μπορούσε να εξοικονομήσει περισσότερα χρήματα. Η Σούτζιν μου έχει πει ότι είναι δύσκολο για τα κορίτσια που δουλεύουν σε αίθουσες αναψυχής να αποταμιεύουν χρήματα, επειδή συνεχώς χρεώνονται και εκτονώνονται από τη δουλειά τους πηγαίνοντας σε «ho-bars»⁵ και ξοδεύοντας χρήματα σε αγόρια που προσφέρουν συντροφιά σε αντίστοιχες αίθουσες. «Θα μπορούσα να πληρώσω για δύο χειρουργικές επεμβάσεις με όσα ξοδεύουν τα περισσότερα

5. Ho-bars: Αλυσίδα μπαρ στην Κορέα. (Σ.τ.Μ.)

απ' αυτά τα κορίτσια για αλκοόλ σε μία μόνο νύχτα», μου είπε κάποτε η Σούτζιν. «Δεν αντιλαμβάνεσαι το ποσό των χρημάτων που βγάζουν και σπαταλούν κάθε εβδομάδα. *Πρέπει* να γίνω μία απ' αυτές. *Πρέπει*». Λέει ότι θα συνεχίσει να αποταμιεύει μέχρι να σταματήσει να ανησυχεί για το πώς θα βγάλει άλλη μια μέρα, άλλον έναν μήνα.

Και κάθε φορά που τα λέει αυτά γνέφω και χαμογελάω, για να ξέρει ότι την πιστεύω.

Κάποιες φορές, όταν με ρωτάνε πώς μου συνέβη αυτό, τους λέω ότι φταίει ένα αγόρι. *Μου ράγισε την καρδιά και έχασα τη φωνή μου.* Ρομαντικό, δεν νομίζετε;

Μου πέρασε απ' το μυαλό να το πληκτρολογήσω και να έχω μια μικρή εκτύπωση έτοιμη, αντί να γράφω κάτι κάθε φορά. Μετά σκέφτηκα ότι θα θύμιζε πολύ τους ζητιάνους στα βαγόνια του μετρό.

Μια στο τόσο λέω ψέματα και γράφω ότι γεννήθηκα έτσι. Αλλά, αν έχω μια νέα πελάτισσα που συμπαθώ, της λέω την αλήθεια.

«Ήταν το τίμημα της επιβίωσης», γράφω. *«Τα πράγματα είναι λίγο διαφορετικά έξω από τη Σεούλ».*

Βασικά, θα έβγαζε περισσότερο νόημα το να είχα μείνει κούφη. Τα περισσότερα χτυπήματα έπεσαν στ' αυτιά μου. Αν και τα τύμπανά μου υπέστησαν ρήξη εκείνη την εποχή, έχουν επανέλθει σχεδόν πλήρως και ακούω μια χαρά. Μερικές φορές αναρωτιέμαι αν ακούω καλύτερα από πριν. Τον άνεμο, για παράδειγμα. Δεν θυμάμαι να είχε τόσο πολλές ηχητικές αποχρώσεις.

Τη Δευτέρα η Κιούρι έρχεται στο κομμωτήριο λίγο αργά. Δείχνει κουρασμένη, αλλά με χαιρετάει από την καρέκλα του μακιγιάζ καθώς ετοιμάζω τη γωνιά μου για το χτένισμά της. Η κοπέλα που δουλεύει στην καρέκλα δίπλα στη δική μου χρησιμοποιεί πάρα πολλή λακ και της έχω γράψει πολλά σημειώματα ζητώντας της

να περιορίσει τα προϊόντα, γιατί η κολλώδης μυρωδιά και η θολούρα από το σπρέι μου προκαλούν πονοκέφαλο, αλλά εκείνη απλώς μου βλεφαρίζει ήρεμα και δεν αλλάζει τον τρόπο με τον οποίο κάνει τη δουλειά της.

Αφού λούσω τα μαλλιά της Κιούρι, της φέρνω παγωμένο τσάι γιούτζα⁶. Βυθίζεται στην καρέκλα.

«Το συνηθισμένο σε παρακαλώ, Άρα».

Κοιτάζει τον εαυτό της στον καθρέφτη καθώς πίνει μια γουλιά.

«Θεέ μου, κοίτα κάτι μαύρους κύκλους. Είμαι ένα τέρας σήμερα. Ήπια πάρα πολύ χτες βράδυ».

Βγάζω το ισιωτικό και της το δείχνω, ανασηκώνοντας ερωτηματικά τα φρύδια μου.

«Όχι, κυματιστά, σε παρακαλώ».

Περνάει αφηρημένα τα δάχτυλα μέσα από τα μαλλιά της.

«Μάλλον δεν σου το έχω πει, αλλά βασικά είναι κανόνας στο Άγιαξ. Δεν μπορούν να έχουν πολλά κορίτσια στις αίθουσες με το ίδιο χτένισμα, οπότε μας ορίζουν ένα συγκεκριμένο για κάθε σεζόν. Εγώ είμαι τυχερή γιατί μου έδωσαν τα κυματιστά. Αρέσει στους άντρες, ξέρεις».

Χαμογελώντας και γνέφοντάς της μέσα από τον καθρέφτη, βάζω στην άκρη το ισιωτικό και βγάζω το σίδερο για μπουκλες.

«Φροντίζω να ρωτάω κάθε πελάτη – επειδή θέλω να ξέρω στα σίγουρα. Και όλοι λένε ότι τους αρέσουν τα μακριά κυματιστά μαλλιά. Θεωρώ ότι αυτό οφείλεται στην Τσου Σεχί από το *My Dove*. Ήταν στ' αλήθεια πολύ όμορφη σ' αυτή την ταινία. Και τα μαλλιά της είναι εντελώς φυσικά, το ήξερες αυτό; Δεν τα έχει βάψει, ούτε έχει κάνει περμανάντ εδώ και δέκα χρόνια, λόγω του συμβολαίου της με τη *Shampureen*».

6. Γιούτζα: Παραδοσιακό κορεατικό τσάι που παρασκευάζεται με ανάμειξη ζεστού νερού με μαρμελάδα γιούτζα. (Σ.τ.Μ.)